

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Пловдив, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20215001000493 по описа за 2021 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Повод за започването му е изходяща от „Ф.Ф.“ ООД, ЕИК *****, гр.П., въззивна жалба против постановеното по т. дело № 410/2020 г. по описа на П. окръжен съд решение, с което е признато за установено по предявения от Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, чрез пълномощника си адвокат Д. Ал. Ив., иск с правно основание чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, че в търговския регистър воден от Агенция по вписванията, по партидата на „Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**, въз основа заявление А4 № ***** са вписани несъществуващи обстоятелства, както следва:

- прехвърляне от Т.Б.М. на Ч. В. Т. на 7 250 дружествени дяла, всеки на стойност 100 лв., на обща стойност 725 000 лв., представляващи 50 % от капитала на дружеството,

- прехвърляне от Т.Б.М. на А.И.А.С. на 7 250 дружествени дяла, всеки на стойност 100 лв., на обща стойност 725 000 лв., представляващи 50 % от капитала на дружеството,

- избиране на Ч. В. Т. за управител,

- ново седалище и адрес на управление - гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**

и

„Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.** е осъдено да заплати на Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, сумата 80 лв. държавна такса за производството пред ПОС.

В жалбата са изразени доводи за недопустимост, респ. неправилност на решението и е поискана е отмяната му, респ. връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на ПОС.

Насрещната страна е изразила становище за неоснователност на жалбата.

Съдът след като се запозна с решението предмет на обжалване и данните по делото намери за установено следното:

На 07.05.2020 г. в С. градски съд е постъпила изходяща от Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на ***** искова молба против „Ф.Ф.“ ООД, ЕИК *****, гр.П..

В обстоятелствената част на същата се говори, че до м. май на 2019 г. Л. Ин. Ф. била едноличен собственик на капитала на ответното дружество. Той от своя страна имал размер от 1 450 000 лв., дружеството притежавало недвижими имоти в гр.С. и значителни суми по банковите си сметки. Съответно се сочи, че в край на май 2019 г. ищцата установила, че в търговския регистър въз основа на заявление А4 №***** били вписани несъществуващи обстоятелства по партида на дружеството свързани с прехвърляне на всичките ѝ дялове на лицето Т.Б.М., вписването на същия за управител и промяна седалището и адреса на управление от гр.С. в гр.Б..

По повод прехвърлянето на дяловете твърди, че е извършено чрез подправка на подписа ѝ и използване на неистински документ за самоличност и че за установяване несъществуването на горните обстоятелства е предявила иск по чл.29, ал.1 ЗТТРЮЛНЦ пред Бл ОС. От същия било образувано т.дело № 84/2019 г., което не било приключило.

Съответно по надолу в обстоятелствената част на исковата молба са изложени данни за събраните по това дело доказателства и установените с тях факти и обстоятелства.

Наред с това се споменава, че ищцата установила след справка по партидата на ответното дружество в ТРРЮЛНЦ, за подадено заявление А4 №*****. С него било е поискано вписване на нови промени по партида на дружеството свързани с прехвърляне на дяловете от Т.М. в полза на Ч. В. Т. и А.И.А.С., замяна на управителя с Ч.Т. и промяна на седалището и адреса на управление от гр.Б. на гр.П.. Заявеното вписване било извършено, като във връзка със същото е посочено, че в действителност към онзи момент не е имало породило действие прехвърляне на дялове. В подкрепа на това твърдение ищцата сочи, че в договора за продажба на дялове било уговорено правото на собственост върху същите да премине в патримониума на купувачите в момента на пълното изплащане на продажната цена. Тя била в размер 1 450 000 лв. и било договорено да се плати на части в срок от 36 месеца, считано от нотариалното удостоверяване на подписите върху договора.

В тази връзка ищцата прави извод, че прехвърлянето на собствеността върху дяловете е поставено под отлагателно условие. Условието не се е сбъднало към момента на вписване на промените, нито понастоящем. Соци се, че със заявлението не били и представени доказателства за плащането на цената.

На тази база е направен извод, че купувачите не са придобили права върху дяловете от капитала на ответното дружество и с вписването им като съдружници реално е вписано несъществуващо обстоятелство.

Наред с това е посочено, че с оглед предмет на договора за прехвърляне на дялове на лицата Ч. В. Т. и А.И.А.С. и факта, че техният прехвърлител бил недобросъвестен и правата му били оспорени с делото пред Бл ОС следвало извод, че в случая договорът за прехвърляне бил симулативен и с него се целяло единствено да се създадат пречки за действителния собственик на капитала Л.Ф. да упражнява правата си, като фиктивно избрания и заявен за вписване управител в момента извършвал действия по разпореждане с имуществото на дружеството и т.н.

На база изложеното е отправено искане до съда да се признае за установено, че на 29.08.2019 г. по партида на ответника са вписани следните несъществуващи обстоятелства, заявени за вписване със заявление А4 №*****:

- прехвърляне от Т.Б.М. на Ч. В. Т. на 7 250 дружествени дяла, всеки на стойност 100 лв., на обща стойност 725 000 лв., представляващи 50 % от капитала на дружеството,
- прехвърляне от Т.Б.М. на А.И.А.С. на 7 250 дружествени дяла, всеки на стойност 100 лв., на обща стойност 725 000 лв., представляващи 50 % от капитала на дружеството,
- избиране на Ч. В. Т. като управител,
- ново седалище и адрес на управление - гр.П., ул.“П.н.“ №*, ет.*, ап.**.

При условията на евентуалност е посочено, че ищцата твърди, че тези вписвания са нищожни, респ. недопустими.

По повод на тази искова молба СГС е образувал т. дело № 809/2020 г. Производството по същото е било прекратено с определение от 03.06.2020 г. и делото изпратено по подсъдност на П. окръжен съд.

Там е било образувано т. дело № 410/2020 г.

По него е дадена възможност на ответника за отговор и той е подал такъв на 21.08.2020 г.

В него на първо място е изразено становище за неистинност на твърденията на ищцата за извършено чрез подправка на подписа ѝ прехвърляне на всичките ѝ дялове от капитала на ответното дружество през май 2019 г. на лицето Т.М.. В подкрепа на това в отговора е направено детайлно проследяване на извършени от 2013 г.- досег действия по прехвърляне на дялове от капитала на дружества, в които ищцата има пряко, респ. косвено участие. На тази база е направено заключение, че действията по разпореждане са обичайно поведение на ищцата, като е посочено, че в полза на Т.М. са извършвани и прехвърляния на дялове от капитала на други дружества.

Във връзка с оспорванията на процесните прехвърляния на първо място е заявено, че ищцата няма интерес от предявяване на исковете по чл. 29 от ЗТР поради това, че с оглед извършените вписвания по партидата на дружеството с тях тя не защитава свои лични права, а такива на Т.М.. В тази връзка е посочено, че според ч. 26, ал.2 от ГПК никой не може да предявява от свое има чужди права пред съда, а в случая това е сторено, като при това с това предявяване се оспорвали и права на други неучастващи по делото лица-

двамата приобретатели на дяловете.

По същество на спора пък е изложено, че между страните няма спор за характера, облигационните и прехвърлителни последици на договора за продажба на дялове от 21.08.2019 г. и за настъпване на последните. Сочи се също, че те при това били надлежно вписани и по тази причина се ползвали с удостоверителната доказателствена сила дадена им от закона. Наред с това ответникът не оспорва факта, че срокът, в който следвало да се сбъдне уговореното между страните отлагателно условие не бил изтекъл. Сочи се обаче, че уговорената цена и нейното плащане нямат никакво значение за транслативния ефект на договора и същият има вещно-правно действие.

В ДИМ и отговора на същата всяка от страните е преповторила направените от нея защитни доводи и възражения във връзка основателността и неоснователността на предявените иски.

Така съдът след събиране на поисканите от страните и относими по спора доказателства е постановил и решението предмет на обжалване.

В него на първо място е изразено становище за допустимост на исовете.

На второ място е изразено становище за липсата на решение за приемане на Ч. В. Т. и А.И.А.С. за съдружници, както и за това, че договорът за прехвърляне на дяловете на същите бил сключен под отлагателно условие и към момента на подаване на заявлението за вписване и вписване на заявените със същото обстоятелства, то не се е сбъднало. Така е направен извод, че към онзи момент вписаните за приобретатели и съдружници лица реално не са били такива.

За несъществуващи са приети и вписванията на нов управител и ново седалище и адрес на управление. В тази връзка е посочено, че за същите би следвало да се вземе решение от новите собственици на капитала, а не от стария, който с оглед прехвърлянето нямал право да вземе такова и респективно да изменя учредителния акт /дружествения договор/. Тези изводи на ПОС са подкрепени и с излагане на съображения за начина на управление на едно ООД и това какво следва да е налице, за да може да се управлява същото от лица, които не са съдружници.

Така главните иски претенции са били уважени.

Недоволен от така постановения съдебен акт е останал ответникът и е

подал жалбата станала причина за започване на настоящето производство.

В нея първите доводи са свързани с неправилност на извода на ПОС за непораждане действието на договора за прехвърляне на дялове поради ненастъпило отлагателното условие по същия. В тази връзка се твърди, че той е породил действие, като се прави позоваване на разпоредбата на чл.4 от него, както и на факта, че самият прехвърлител в качеството му на ЕСК във връзка с изпълнение на процедурата по вписване на промяна на собствениците на капитала е изразил съгласие за приемане като съдружници на двамата последващи приобретатели.

След доводите по същество на спора жалбоподателя е навел такива свързани с допустимостта на обжалвания съдебен акт. Те се базират на твърденията за липса на правен интерес от търсената от ищцата защита, с оглед на факта, че положителните последици от евентуално позитивно решение на иска по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ ще рефлектира не в нейната правната сфера, а в тази на трето неучастващо по делото лице. В подкрепа на това се излагат и доводи, че в този смисъл са актове на ПОС по две ч.т.дела с №№ 172 и № 173 по описа за 2020 г. и съдът не се е съобразил с тях.

Като процесуални нарушения влияещи на правилността на обжалваното решение са посочени и отказа на ПОС да спре първоинстанционното производство до приключване на висящо пред Б.ски окръжен съд производство отново с предмет иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ, по което страни са същите лица и че съдебното заседание от 23.03.2021 г. е проведено без присъствието на представител на дружеството и при липса на адвокатска защита на същото.

С оглед исквете, с които е сезиран ПАС намира за нужно да посочи, че дружеството с ограничена отговорност е вид търговско дружество и представлява обединяване на две или повече лица за извършване на търговски сделки с общи средства, като те отговарят за задълженията на дружеството до размера на дяловата си вноска от капитала.

То не може да съществува без членове . Членството, т.е. придобиване на качеството „съдружник” става по два начина- първично и чрез правоприемство и поражда действия от момента на вписване на това обстоятелство в търговския регистър- чл. 67 ТЗ и 140, ал. 4 от ТЗ.

За правоприемство може да се говори при прехвърляне и наследяване

на дружествения дял - чл. 129, ал.1, изр. 1 от ТЗ.

Прехвърлянето на дружествения дял от един съдружник на друг се извършва свободно, а на трети лица - при спазване на изискванията за приемане на нов съдружник.

От изложеното е видно, че законодателят разграничава фактическият състав при прехвърлянето между съдружници и при прехвърлянето на трето лице. Причина за това е обстоятелството, че в тесен смисъл съгласно чл. 127 от ТЗ дружествения дял представлява дял от имуществото на дружеството, което води до извод, че в неговия обем не се включват неимуществените права, т.е. членственото правоотношение. То като всяко неимуществено право е лично, непрехвърлимо и ненаследимо. Поради това при наследяване на дялове от трети за дружеството лица или прехвърляне на същите в полза на такива, за да придобият тези лица качеството на съдружник е нужно и да се спазят изискванията и на чл. 122 от ТЗ .

Изложеното води до извод, че прехвърлянето на дялове на трето лице е способ за придобиване и изгубване качество на съдружник в едно ООД и именно последното обстоятелство подлежи на вписване в регистъра.

За настъпването му по отношение на трето за дружеството лице видно от споменатото по- горе е нужно да се осъществи КОМУЛАТИВНО един СЛОЖЕН ФАКТИЧЕСКИ СЪСТАВ включващ:

- договор с ТРАНСЛАТИВЕН ефект сключен в предвидената от закона форма,
- решение на ОС за приемане на това трето лице за съдружник,
- изявление от негова страна, че приема условията на дружествения договор и
- решение за изменение на този договор с оглед изискването за вписване в същия на имената на съдружниците.

Тези условия с оглед на факта, че приемането на нов съдружник има действия от вписването в ТР (чл. 140, ал. 4 от ТЗ) следва да са налице към момента на вписване на това обстоятелство в търговския регистър, т.е. не е налице пречка първо да се сключи договора за прехвърляне на дялове, а в последствие да се вземе решения за приемането на приобретателя за съдружник и да се направи изявление за приемане условията на дружествения

договор. Последните две от своя страна са необходимо в случаите, при които е налице придобиване на част от дяловете на дружеството независимо дали е ЕООД или ООД. В случаите при пълно и едновременно разпореждане с дялове волята за приемане следва да се счита инкорпорирана в тази за прехвърляне на дялове.

От друга страна при исковите за установяване на едно несъществуващо обстоятелство с оглед ТР № 1 от 06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС проверката не следва да се простира по отношение законосъобразността на самото вписано обстоятелство, а по отношение на това дали е налице липсващо (невзето) решение на орган на дружеството, за което е допуснато вписване в търговския регистър.

Така при твърдения за незаконосъобразност на някой от елементите на описания по-горе сложен фактически състав тя подлежи на установяване със самостоятелен иск и с оглед установеното по същия може да се търси защитата по чл. 29, ал.1 от ЗТР. Единствено при твърдения за НИЩОЖНОСТ на решенията на ОС/ЕСК/ не е налице пречка това да стане инцидентно в производството по чл. 29 от ЗТР с оглед на факта, че нищожността е едно фактическо състояние, което е пречка съответния акт на орган на дружеството да породи изначално правни последици, а и същата се установява в производство с участие на страната автор на самото решение.

При твърдения за нищожност на договор за прехвърляне на дяловете следва да се има предвид, че в производството по чл. 29 от ЗТР не взема участие другата страна по същия. Това сочи, че установяването на същата следва да е и по иск с участието на другата страна по договора, т.е. формирането на извод за нищожност на такъв договор в производството по чл. 29 ЗТР следва да е направено въз основа на решение постановено по такъв спор.

В случая обаче доводи за нищожност на договора за прехвърляне на дружествени дялове не се правят. Реално се правят такива, че същият на база постигнатите в него договорки все още не е породил действие.

С оглед на изложеното за ПАС не може да става реч, че с процесните икове се предявяват чужди права, с което се нарушава разпоредбата на чл. 26 от ГПК.

От друга страна с оглед чл. 124, ал.1 от ГПК всеки може да предяви иск

за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това.

В подобен смисъл е и разпоредбата на чл. 29 от ЗТР, където е казано, че всяко лице, което има правен интерес, както и прокурорът, може да предяви иск за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство.

В случая интересът следва да се извежда от това доколко уважаването на съответното искане би повлияло на правната сфера на ищеца. Видно от данните по партидата на ответното дружество е безспорно обстоятелството, че ищцата е била ЕСК на капитала на същото. Безспорно е и това, че в последствие по партидата му са вписани обстоятелства свързани с промяна на тази собственост. От страна на ищцата респективно се оспорва действителността на първото прехвърляне на дялове, което съобразено с предвиденото в чл.7 и 8 на ЗТРРЮЛНЦ относно действието на вписването и заличаването обуславя, че единствения възможен път на ищцата за защита на права, които счита за накърнени е да предяви при наличие на предпоставки за уважаването им искове по чл. 29 от ЗТРЮЛНЦ и то незабавно.

Това прави процесните искове допустими, каквото по тази причина е и решението предмет на обжалване. Тук за яснота е нужно да се спомене, че цитираните пред ПОС, а и във въззивната жалба определения не разглеждат въпроси от горния тип, но и да разглеждаха такива те не обвързват настоящия съдебен състав.

По същество на спора следва да се посочи, че видно от партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ на 23.08.2019 г. лице от кръга по чл. 15 ЗТРРЮЛНЦ е подало Заявление А 4 № ***** за вписване на нови обстоятелства по партидата на дружеството. Те са свързани с извършено прехвърляне на всички дружествени дялове от капитала на същото от лицето Т.Б.М. на лицата Ч. В. Т. и А.И.А.С., придобиване с оглед на това от страна на Ч. В. Т. и А.И.А.С. на качество на съдружница в дружеството, промяна в седалището и адреса му на управление на гр. П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.** и избирането на нови управители на дружеството- Ч. В. Т. и А.И.А.С..

Към заявлението са приложени договор за прехвърляне на дружествени дялове, решение на ЕСК, молба от Ч. В. Т. и А.И.А.С. за приемането им за съдружници, образци от подписите и съгласие от новите управители,

Декларации.

В договора за прехвърляне на дялове е посочено, че е сключен на 21.08.2019 г., но извършената нотариална заверка на подписи и съдържание с оглед изискванията на чл. 129, ал.2 от ТЗ е от 22.08.2019 г, т.е. за ПАС договорът е от тази дата.

В него са материализирани изявления на Т.Б.М. в качеството му на ЕСК на ответното дружество за прехвърляне на притежаваните от него 14 500 дяла от капитала на същото на лицата Ч. В. Т. и А.И.А.С., като в отделни текстове от договора е индивидуализирано, че на всеки от тях се прехвърлят по 7 250 дяла .

В чл.2 е уговорено, че правото на собственост върху дяловете преминава върху купувачите в момента на пълното изплащане на продажната цена.

В тази връзка в чл. 3 от договора е материализирано съгласие на продавача и купувачите че цената на дяловете в общ размер от 1 450 000 лв. ще се изплати на части по банкова сметка на продавача за срок от 36 месеца от момента на нотариалната заверка на подписите на договора.

Досежно породените от договора права и задължения на страните в чл. 4 е посочено, че собствеността се прехвърля със всички произтичащи права и задължения.

В представеното със заявлението решение на ЕСК/Т.Б.М./ също е посочено, че е от 21.08.2019 г. Нотариалните заверки на подписа и съдържанието му отново са от 22.08.2019 г. и за ПАС следва извод и че това решение е от тази дата.

В него е материализираната волята на ЕСК да продаде на Ч. В. Т. и А.И.А.С. на по 7 250 дяла от капитала на дружеството за сумата от по 725 000 лв. на всеки, както и волята му за освобождаването на Т.Б.М. като управител и избирането за такива на Ч. В. Т. и А.И.А.С..

Материализирано е и решение за промяна на седалището и адреса на управление на дружеството от гр. Б., мах. Б. №**, ет.* на гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**.

Съответно молбите за приемане на съдружник са от 20.08.2019 г. В тях всеки от бъдещите двама приборетатели е отправил искане за приемането му

за съдружник чрез закупуване на по 7 250 дяла от капитала на дружеството за сумата от по 725 000 лв. платими на части в 36 месечен срок от подписване на договора за продажба на дружествени дялове.

От така изложеното за ПАС следва безспорен извод, че по повод отправено на 20.08.2019 г. искане за закупуване на всички притежавани от ЕСК на дружеството Т.Б.М. дялове той е изразил съгласие за това материализирано в решението на ЕСК от 22.08.2019 г. Същото е доразвито в сключения договор за продажба на дялове от същата дата, когато вече волята е напълно индивидуализиран и е доуточнено, че реалното преминаване на собствеността от патримониума на продавача в този на купувачите ще стане след окончателно плащане на продажната цена.

На тази база за ПАС следва неминуем извод, че с процесния договор за продажба на дружествени дялове придобиване на правата върху същите от Ч.Т. и А.С. съобразно предвидената в чл. 25 от ЗЗД възможност е обусловено от настъпването на едно бъдещо несигурно събитие - реалното плащането на тяхната стойност на продавача и така е игнорирано предвиденото в чл. 24 от ЗЗД незабавно действие на договори от този тип. В случая за сключване на договора под отлагателно условие говори и ответникът в отговора на ИМ, както се спомена по-горе. От друга страна то не се изключва и от съдържанието на чл. 4 от процесната сделка, с която се уреждат правните последици от същата от момента, в който тя ще породите действие.

Това съобразено с характера на договора за прехвърляне на дялове от страна на ЕСК води до извод, че под такова условие е поставено и решението му за приемане на тези две лица като съдружници.

По тази причина за ПАС вписването на заявените със споменатото по-горе заявление обстоятелства е обусловено не само от наличието на договор за прехвърляне на дялове и другите представени със заявлението документи, но и от ПРЕДСТАВЯНЕТО на доказателства за заплащане на сумата от 1 450 000 лв. Липсата на такива води до извод, че липсва породил прехвърлителен ефект договор по чл. 129, ал.2 .от ТЗ и изразена воля за приемане на двамата приобретатели за съдружници към момента на подаване на заявлението.

Това води до логичния извод, че в случая обстоятелствата свързани с прехвърляне на дяловете и появата на нови съдружници са несъществуващи и

следва да бъдат обявени за такива.

В този смисъл е и решението на ПОС и то следва да се потвърди в тази му част.

По интересно стоят нещата със заявените за вписване обстоятелства досежно промяната на седалището и адреса на управление и избора на нови управители.

По този повод следва да се посочи, че с оглед чл. 137, ал.1, т. 5 от ТЗ, ОСС на дружеството, респ. с оглед чл. 147, ал.2 от ТЗ, ЕСК на същото взема решение за избирането на нов управител и т.н.

В случая в представеното със заявлението решение е материализирано волеизявление на ЕСК за освобождаване на стария управител и избор на двама нови такива. Това води до извод, че от външна страна сме изправени пред валидно решение на орган на дружеството, което подлежи на вписване, т.е. не може да се говори за несъществуващо обстоятелство.

По отношение седалището и адреса на управление следва да се посочи, че съгласно чл. 115, т.1 от ТЗ дружествения договор на дружеството съдържа фирмата, седалището и адреса на управление на дружеството. Съгласно чл. 137, ал.1, т.1 от ТЗ, ОСС/ЕСК/, изменя и допълва дружествения договор. В случая в споменатото по-горе решение от 22.08.2019 г. се съдържа воля на ЕСК за промяна седалището и адреса на управление на дружеството, което за ПАС има характер на такова по чл. 137, ал.1, т.1 от ТЗ.

Това от своя страна също изключва възможността да се говори за несъществуващо обстоятелство.

Не в този смисъл са изводите на ПОС, което налага отмяна на решението в тази му част и постановяване на друго отхвърлящо искането на ищцата да се признае за установено, че вписаните въз основа заявление А4 №***** са обстоятелства досежно избирането на Ч. В. Т. за управител и промяната на седалище и адрес на управление на гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.** са несъществуващи.

Това от своя страна налага произнасяне и по евентуалните искания за недопустимост и нищожност на тези две вписвания.

В тази връзка следва да се посочи, че съгласно ТР 1/2002 г. на ОСГК на ВКС нищожно е вписването на неподлежащо на вписване обстоятелство,

както и допускане на вписване със съдебно решение, което не отговаря на изискванията за валидност. Такива са случаите, когато решението не е постановено от надлежен съдебен състав, или е постановено извън пределите на правораздавателната власт на съда.

Недопустимо е вписване, което е постановено по искане на нелегитимирано в регистърното производство лице или вписване, по което органът се е произнесъл без да е бил сезиран.

В случая по повод вписване на процесните две обстоятелства не е налице нито една от изброените хипотези, което сочи, че исковете за признаване на тези вписвания за нищожни и недопустими следва да се отхвърлят.

Във връзка с изложеното до тук ПАС изхождайки от факта, че по повод предявения пред ПОС иск се установява вписване на несъществуващо обстоятелство счита, че първоинстанционното решение следва да се потвърди и в частта му за разноските.

По отношение на разноските за въззивното производство с оглед потвърждаване на решението досежно установеното несъществуващо обстоятелство разноски на жалбоподателя не следва да се присъждат.

Такива не следва да се присъждат и на въззиваемата страна. Тя претендира разноски за адвокат на основание представен пред ПАС договор за прана помощ от 05.02.2020 г. и извършено по повод на същия плащане. От съдържанието на този договор обаче за ПАС е безспорно, че той няма за предмет предоставяне на правна помощ и извършване на процесуално представителство пред ПАС във връзка с вписаните обстоятелства по партидата на ответника в ТРРЮЛНЦ на основание заявление А4 № ***** . Това е така с оглед на факта, че в договора се говори за заявление А4 № ***** .

Водим от това съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по т. дело № 410/2020 г. по описа на П. окръжен съд решение в частите, с които е признато за установено по предявения от Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, чрез

пълномощника й адвокат Д. Ал. Ив., иск с правно основание чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, че в търговския регистър воден от Агенция по вписванията, по партидата на „Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**, въз основа заявление А4 №***** са вписани следните несъществуващи обстоятелства:

- прехвърляне от Т.Б.М. на Ч. В. Т. на 7 250 дружествени дяла, всеки на стойност 100 лв., на обща стойност 725 000 лв., представляващи 50 % от капитала на дружеството,

- прехвърляне от Т.Б.М. на А.И.А.С. на 7 250 дружествени дяла, всеки на стойност 100 лв., на обща стойност 725 000 лв., представляващи 50 % от капитала на дружеството и

„Ф.Ф.“ ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.** е осъдено да заплати на Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, сумата 80 лв. държавна такса за производството пред ПОС.

ОТМЕНЯ постановеното по т. дело № 410/2020 г. по описа на П. окръжен съд решение в частта, с която е признато за установено по предявения от Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, чрез пълномощника й адвокат Д. Ал. Ив., иск с правно основание чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, че в търговския регистър воден от Агенция по вписванията, по партидата на „Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**, въз основа заявление А4 №***** са вписани следните несъществуващи обстоятелства:

- избиране на Ч. В. Т. като управител,

- промяна на седалище и адрес на управление на дружеството на гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.** и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, чрез пълномощника й адвокат Д. Ал. Ив., иск с правно основание чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ да се признае за установено по отношение на „Ф.Ф.“ ООД, ЕИК *****, гр. П., че в търговския регистър воден от Агенция по вписванията, по партидата на „Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**, въз основа заявление А4 №***** са вписани следните несъществуващи обстоятелства:

- избиране на Ч. В. Т. като управител,

- промяна на седалище и адрес на управление на дружеството на гр.П., ул.“П.н.“ №*, ет.*, ап.**.

ОТХВЪРЛЯ предявените при условията на евентуалност от Л. Ин. Ф., гръцка гражданка, родена на *****, чрез пълномощника ѝ адвокат Д. Ал. Ив., искове с правно основание чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ да се признае за установена по отношение на „Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П. НИЩОЖНОСТТА И НЕДОПУСТИМОСТТА на ИЗВЪРШЕНИТЕ в търговския регистър воден от Агенция по вписванията, по партидата на „Ф.Ф.“ООД, ЕИК *****, гр.П., ул. „П.н.“ №*, ет.*, ап.**, въз основа заявление А4 №***** вписвания за:

- избиране на Ч. В. Т. като управител,

- промяна на седалище и адрес на управление на дружеството на гр.П., ул.“П.н.“ №*, ет.*, ап.**.

Решението може да се обжалва в 1 месечен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____